

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Gonera

w sprawie z powództwa M. N.

przeciwko Zarządowi (...) w Ł.

o przywrócenie do pracy, wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń

Społecznych w dniu 22 lipca 2019 r.,

w związku ze skargą kasacyjną powódki od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu
Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ł.

z dnia 23 maja 2018 r., sygn. akt VIII Pa (...),

**na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. zwraca skargę kasacyjną
wraz z aktami sprawy Sądowi Okręgowemu w Ł. w celu usunięcia
dostrzeżonych braków:**

**1) wezwania pełnomocnika strony skarżącej (powódki) do
przedstawienia sposobu wyliczenia wartości przedmiotu
zaskarżenia (art. 398⁴ § 3 k.p.c.), oznaczonej na kwotę 36.720
złotych (co odpowiada sumie wynagrodzenia za pracę za rok –
art. 23¹ k.p.c.), w sytuacji gdy (-) powódka dochodziła dwóch
skumulowanych roszczeń majątkowych (art. 21 k.p.c.), w tym
przywrócenia do pracy (art. 23¹ k.p.c.) i zasądzenia
wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy (art. 19
§ 1 k.p.c.), (-) Sąd Rejonowy uwzględnił obydwa żądania:
przywrócił powódkę do pracy i zasądził na jej rzecz
wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy w kwocie
21.840,76 złotych, (-) wyrok ten został zaskarżony przez stronę**

pozwaną „w całości”, (-) Sąd Okręgowy uwzględnił apelację, zmienił zaskarżony wyrok i oddalił powództwo (co do obydwu roszczeń), (-) w skardze kasacyjnej powódka skarży wyrok Sądu Okręgowego „w całości”, co należy rozumieć w ten sposób, że nadal domaga się uwzględnienia obydwu zgłoszonych żądań; ewentualnie w celu:

2) sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia kasacyjnego (art. 368 § 3 zdanie trzecie k.p.c. w związku z art. 25 § 1 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c.), która powinna uwzględniać kumulację przedmiotową dwóch roszczeń (art. 21 k.p.c.), w tym osobno o przywrócenie do pracy (dla którego wartość przedmiotu sporu i wartość przedmiotu zaskarżenia ustala się na podstawie art. 23¹ k.p.c.) oraz o zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy (dla którego wartość przedmiotu sporu i wartość przedmiotu zaskarżenia ustala się na podstawie art. 19 § 1 k.p.c.);

a w zależności od ustaleń co do wartości przedmiotu zaskarżenia w celu:

3) ewentualnego rozważenia konieczności pobrania uzupełniającej opłaty stosunkowej od skargi kasacyjnej (art. 35 ust. 1 zdanie drugie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).